

Informasjon om Benign juvenil epilepsi (BJE, JE, BFJE)

(pr november 2017)

Benign juvenil epilepsi betyr på norsk godartet barneepilepsi, og er en arvelig nervesykdom som forekommer hos lagotto romagnolo. Sykdommen kommer av en mutasjon i genet LGI2. Den karakteriseres, ikke overraskende, av epilepsiliknende anfall hos valper.

Kliniske symptomer

Affiserte valper vil rundt 8 ukers alder vise symptomer på epilepsi i form av skjelvinger og kramper. Anfalletne forsvinner rundt 4 måneders alder. Det har imidlertid vært hunder som har hatt et og annet anfall også etter dette, men det er uhyre sjelden. Imidlertid har studier vist at hunder som har hatt BJE har større fare enn andre for å vise symptomer tilsvarende ADHD hos menneske (uoppmerksomhet, lettbevegelse/affekt, impulsivitet).

Diagnose – behandling

Diagnosen stilles på bakgrunn av kliniske symptomer, og utelukking av andre årsaker til epilepsi. Gentesten er hovedsakelig ment som et avlsverktøy, men kan også brukes til å stille diagnosen på syke individer. Det fins per i dag ingen behandling for selve sykdommen. Krampeanfallet og atferdsproblemer kan behandles ut fra vanlige prinsipper.

Nedarving

Benign juvenil epilepsi nedarves autosomalt recessivt. Autosomal recessiv nedarving innebærer at hunden må få

ett sykdomsgen fra hver av sine foreldre for å utvikle sykdom. Hunder som har sykdomsgenet i dobbel dose (homozygote) utvikler sykdom (se tabell). I sjeldne tilfeller kan også bærere (heterozygote) vise symptomer.

DNA-test

Når du skal ta prøve av hunden din, henter du NKKs DNA-skjema via «Min side» på www.nkk.no. Dette skjemaet sendes IKKE til laboratoriet, men sendes NKK av eier sammen med prøvesvar/sertifikat når det kommer fra laboratoriet. Prøven MÅ tas og sendes av veterinær, som også må kontrollere hundens chip.

Mer informasjon om DNA-testing mm i følgende dokumenter:

DNA – laboratorier, tester, raser - oppdatert oversikt over DNA-tester med sentral registrering hos ulike raser og godkjente laboratorier.

Registreringshåndbok (Regler for registrering av hund) – oppdatert oversikt over raser med tilleggskrav til foreldredyr for registrering av valper, f.eks. DNA-tester.

Skal hunden din DNA-testes? – praktisk informasjon om hvordan du går fram for å få testet en hund.

Mulige svar på DNA-testen

Diagnose	Forklaring
Fri (homozygot for det friske genet)	Hunden bærer ikke genet for sykdommen det er testet for, og vil ikke utvikle sykdommen. Den vil heller ikke gi noen sykdomsgener videre til sine avkom.
Bærer (heterozygot for sykdomsgenet)	Hunden bærer genet for sykdommen, men vil <i>sannsynligvis</i> ikke selv utvikle sykdommen. Dersom en bærer brukes i avl, må den kun pares med en hund som er testet fri for dette genet. Da vil ca. halvparten av avkommene være bærere, mens resten vil være fri for genet. Ingen avkom etter en slik kombinasjon vil utvikle sykdommen. <i>En bærer skal <u>ikke</u> pares med en annen bærer eller en hund som er syk/affisert.</i>
Affisert (homozygot for sykdomsgenet)	Hunden har fått genet for sykdommen fra begge sine foreldre og er allerede syk, eller vil etter all sannsynlighet utvikle sykdommen.